

fideicommissariam tantummodo comprehendere, de quibus infra, numer. sequenti, erit sermo, & in specie quod vulgaris non contineatur in Compendiosa verbis obliquis facta, docet cum multis Fusarius, de Compendiosa, questio. 239. ubi tres limitationes adducit, cum Menochio dicta præsumptione 58. num. 4. & 9. & cum Mantica lib. 5. tit. 7. num. 18. Et etiam quod in ea non contineatur pupillaris, probat latissimè idem Fusarius, q. 243. ubi alios plures refert, ampliat, & limitat, vide Merlinum supra.

Ad numerum 6. ibi, Tertia principalis opinio, &c. Compendiosam per verba communia factam continere pupillarem, & fideicommissariam suis temporibus, ut hic probatur, docent etiam Costa in cap. si pater, 3. part. verbo, obliqua, numer. 37. Tufchus, conclusio 798. numer. 6. Covarruvias, in cap. Raynuius, §. 9. num. 17. Spino in speculo, glossa 4. numer. 21. & multi relati à Rota apud Farinacium 1. parte, decis. 639. & 2. part. decisio 431. & magis receptam & veram dicit hanc opinionem Menochius lib. 4. præsumptione 54. numer. 17. ferè infinitos pro ea referens, numero 1. & sex conjecturas afferens, ex num. 19. quibus colligitur testatorem noluisse substituere pupillariter, sed per fideicommissum. Et de restricta substitutione ad certa bona, Mantica, libro 7. tit. 3. num. 131. quamvis teneant contrarium, imo omni tempore esse fideicommissarium, plures relati per ipsos. Et hanc compendiosam substitutionem verbis communibus factam, vulgarem etiam continere, docent plures relati & sequuti per Menochium supra, præsumptione 53. & per Rotam apud Farinacium 2. parte, decisio 94. numer. 1. Sardus decisio 35. num. 9. Crassus, §. substitutio, quest. 61. Item fideicommissariam continere, quando jure directo valere non potest, receptam asserit ipse Menochius, præsumptione 57. Et in specie quod hæc substitutio compendiosa communibus verbis facta, contineat vulgarem, probat cum aliis multis Fusarius questio. 248. ubi ampliat & limitat. Et quod contineat pupillarem, probat etiam ipse Fusarius quest. 241. quamplurimos pro ea referens, num. 1. Quamvis alij plures, quos ipse refert num. 8. teneant quod omni tempore sit fideicommissaria, eum vide, quia latissimè materiam prosequitur, amplians, limitans, & declarans. Et quod fideicommissariam contineat, probat ipse in quest. 246. ubi tres casus distinguit ampliat, & limitat, quem in hac materia videre sufficit, & Cancercium variarum 1. part. cap. 1. num. 25. & Scacciam de Judiciis, lib. 2. cap. 9. ex num. 1311. & Merlinum supra.

Ibi: Quod intellige, & extende, &c. Valde controversa est hæc questio, an matre existente, Compendiosa verbis communibus facta, contineat pupillarem ad matris exclusionem, ut constat ex Cevallos, tomo 1. quest. 213. & in ea plures Doctores pro & contra referunt Tufchus, lit. S. conclusio 796. ex num. 65. & conclusio 797. ex num. 37. Sardus decis. 273. numero 1. & 2. ubi opinionem nostri Gomezii maximè adhaeruit, & tres principales opiniones adducit Menochius, præsumptione 56. lib. 4. & consilio 144. lib. 2. plures Authores pro qualibet referens, ipse tamen contrariam nostro Gomezio eligit, præterquam in quindecim casibus seu conjecturis quas congerit, eos vide, & Fusarium in dicta questione 241. quem

supra retulimus, & allegare sufficiebat, quia omnia scripta in hac materia congerit, & num. 16. & sequ. pupillarem continere probat, & plures limitationes adducit, quod, ut jam ad vertimum, tenendum est, & matrem excludi, vide Cancercium supra, & Merlinum d. quest. 14. An autem compendiosa substitutio fieri possit in melioratione Tertij, & quid comprehendat? vide Costam, in cap. si pater, verb. Debita, numero 5. qui solam pupillarem continere probat, si filius in ætate pupillari decesserit, non tamen vulgarem, nec fideicommissariam, si tempore mortis aliquis superfit ex commemoratis in l. 1. tit. 6. lib. 5. Recopil. & cum sequitur Matienzo ibid. gloss. 9. num. 4. vide tamen Gutierrez lib. 3. questione 52. per totam, & quæ diximus supra, c. 3. in additio ad num. 22. in fin. Multæ quaestiones omisit à nostro Gomezio videri poterunt per relatos, num. 1. maximè per Petrum Leonium, Menochium, & Fusarium.

CAPUT VIII.

De substitutione Breviloua.

SUMMARIUM.

- 1. Qua dicatur substitutio breviloua, & quomodo fiat?
2. Substitutio breviloua quas substitutiones contineat.

ALIA est substitutio breviloua, vel reciproca, quæ brevis verbis fit, & comprehendit vel comprehendere potest plures substitutiones in personis omnium hæredum, ut si testator dicat: Instituo tales hæredes, quos invicem substituo: proprium tamen nomen ejus est reciproca, licet à Glossis, & Doctores dicatur etiam breviloua, textus est in hoc jure infra isto tit. ubi reciprocam substitutionem, quem ad hoc reputat singularem & unicam Joan. de Imol. ibi, 1. col. & tenet Bart. in l. Lucius, eod. tit. 2. col. 1. quest. & ibi communiter DD. & confirmatur ratione: quia istud nomen, reciproca non potest ita alteri substitutioni adaptari, istud verò nomen, breviloua, sic, quia potest competere, & adaptari compendiose.

Pro cuius perfecta declaratione & resolutione dico quod ista substitutio aliquando continet solam vulgarem in personis omnium hæredum, scilicet quando simpliciter fit paribus vel imparibus, ut si testator instituat duos, vel plures filios jam puberes, vel hæredes extraneos, vel filios, unum impuberem, & alium puberem, vel extraneum; & eos invicem substituit; quia tunc sola vulgaris inter eos continetur: quia utrique convenire potest, textus est formalis & expressus in d. l. jam hoc jure, infra eod. ibi; in vulgarem tantummodo casum factam videri substitutionem: Confirmatur ratione, quia in dubio substitutio potius est judicanda directa vulgaris, quam obliqua, ut in leg. Gallus, §. & quid si tantum, ff. de liber. & posthum. & in leg. verbis civilibus, infra isto tit. & ibi Glossa ordinaria & communiter Doctores. Unde licet his casibus possit inter eos fieri & competere fideicommissaria, tamen in dubio non debet præsumi nec intelligi, & in expresso ita tenet & declarat Bart. in leg. Lucius, infra isto tit. 2.

Breviloqua substitutio quid.

Breviloqua continet vulg.

rit. 2. colum. 2. quest. & pen. colum. num. 20. & ibi communiter. Moderni, probat etiam textus in l. 3. Cod. de impub. & aliis substit. & communiter Doctores, quod limita & intelligit, nisi in tali substitutione sit facta mentio mortis, ut si dicat testator, quod quandocumque hæredes instituti decedant, eos invicem substituit, quia tunc etiam continet fideicommissariam, secundum eisdem Doctores ibi. Aliquando ista substitutio breviloua, vel reciproca potest continere vulgarem, & pupillarem, scilicet quando pater instituit duos vel plures filios impuberes, & eos invicem substituit: quia tunc in personis eorum erit vulgaris & pupillaris, quæ utriusque competere possunt: secus verò si unus sit impubes, & alter pubes, ut dixi, quia tunc in persona impuberis non continebitur pupillaris, quia substitutio, quæ est unica determinatio, pariformiter debet utramque personam determinare; textus est in d. l. leg. jam hoc jure, infra isto titulo, & ibi communiter Doctores text. in leg. Lucius, eodem tit. text. in leg. quamvis, & in leg. hereditatem, Cod. de impub. & aliis substit. Et in tantum ista prior sententia, & conclusio est vera, quod substitutio breviloua, vel reciproca facta pluribus filiis impuberibus, contineat vulgarem, & pupillarem: ut procedat & habeat locum, etiam si unus eorum prius perveniat ad majorem ætatem, quam alter: quia in persona alterius non tollitur substitutio pupillaris, quæ semel fuit producta, ita Bart. in d. l. Lucius, infra eodem tit. 4. col. num. 9. & ibi Bald. Alex. Alexand. & Moderni: & eam dicit communem opinionem Jason, num. 15. tenet etiam Bald. & communiter alij Doctores, in leg. in testamento, Cod. de testament. milit. aliquid verò ista substitutio breviloua, vel reciproca continet vulgarem, pupillarem, & fideicommissariam, scilicet, quando testator instituit plures filios impuberes hæredes, & eos invicem substituit, quandocumque decedant, quia utraque potest omnibus competere: & in expresso ita probant jura superius allegata, & tenet & declarat Bart. in d. l. Lucius, §. col. 3. quest. principali, & ibi communiter Doctores.

ANNOTATIONES.

AT in tantum ista prior. Quia & usque adeo pupillarem reciproca hujusmodi complectetur, & ut matrem instituat pupillarem expressè à filii hereditate potius exigit ac decedat, ut communiter placuit effatur post antiquos, Ant. Tirac. de legibus consuetud. gloss. 7. num. 179. Paul. Leon. in tract. de reciproca num. 55. cum sequentibus.

ADDITIONES.

SUMMARIUM.

- 1. Doctores hanc materiam tractantes referuntur.
Definitio reciproca substitutionis, & quare sic appelletur.
Inducitur ex conjecturis.
2. Reciproca quas substitutiones contineat.
Quando continet vulgarem, & pupillarem.
Reciproca pupillarem continet, etiam si unus ex filiis prius ad pubertatem perveniat.
Reciproca quando continet vulgarem, pupillarem, & fideicommissariam.
Ant. Gomezii Variæ Resol. Tom I.

- Extensiones Superioris doctrine.
Reciproca facta majoribus furis quid contineat, & alia.
3. Mater an excludatur per pupillarem contentam in reciproca.
4. Quaestiones omisit à Gomezio, ubi tractantur.

DE Breviloua, seu Reciproca substitutione videndi sunt Guillelmus Benedictus in cap. Raynuius, tit. de Breviloua, Mantica de conjecturis ultimar. volum. lib. 7. tit. 4. Politus de substitutionibus, tit. de reciproca: Covarruvias in d. l. cap. Raynuius, §. 7. num. 4. Gregorius Lopez in l. 13. tit. 5. part. 6. Matienzo alios referens in l. 1. tit. 4. glossa 17. lib. 5. Recopilat. num. 1. Spino in speculo testamentorum, glossa 26. principali, Petrus Gregorius in Syntagm. lib. 42. capit. 27. Menochius lib. 4. præsumption. 59. 60. 61. & 62. ubi latissimè materiam explicat Cardinalis Tufchus littera S. conclusio. 816. 828. & 829. Cancercium variarum, 1. part. cap. 1. Costa in cap. si pater, verb. Si decederet, & verb. Hæredes, & 3. part. verb. De filio ad filiam, & verb. Verbis, & §. quid si tantum, Fusarius in tractatu de reciproca, Paulus Leonius eodem tractatu, Molina de justitia, tom. 1. disputat. 191. qui alios ferè infinitos referunt, apud quos videre poteris.

Ad num. 1. ibi: Alia est substitutio breviloua, vel reciproca, quæ, &c.

Reciprocam substitutionem, esse illam qua comprehendere potest plures substitutiones invicem, in personis plurimum hæredum secundum eorum qualitatem. Ita definit Paulus Leonius in tit. de reciproca, num. 1. ubi alias definitiones adducit, & alias Mantica de conjecturis ultimarum, lib. 7. tit. 4. num. 4. Covarruvias in cap. Raynuius, §. 7. numero 1. & cum prædicta definitione ferè congruit illa quam tradit Spino, d. l. glossa 26. num. 1. & 2. & Pichardus in rubrica Institut. de vulgari, num. 76. & Fusarius in tractatu de substitutionibus, quest. 54. num. 1. ubi alios refert.

Et proprium ejus nomen hoc esse, non Brevilouium, ut hic resolvitur, docent Duarenus in paraphrasi hujus tit. cap. de reciproca, Paulus Leonius supra, num. 6. ubi explicat, cur sic appelletur, & Menochius lib. 4. præsumption. 59. num. 2. ubi ex num. 3. plures casus seu formulas ponit hujus substitutionis, & quando facta præsumatur: & præsumptione 60. num. 1. & 2. & alios casus adducit Rota apud Farinacium, 1. parte, decis. 35. & decis. 166. num. 1. & sequent. & decis. 361. ubi ex num. 15. referuntur requisita hujus substitutionis, & decis. 300. num. 10. Pichardus in §. & plures, Institut. de vulgari, num. 11. Osualdus ad Donellum, lib. 6. cap. 23. in notatis, littera N. Fusarius dicta questione 254. num. 2.

Et adde quod hæc substitutio reciproca inducitur aliquando ex conjecturis, ut probant Mantica de conjecturis ultimarum voluntatum, lib. 7. tit. 4. num. 2. Menochius consil. 81. num. 43. & consil. 376. num. 25. & lib. 4. præsumpt. 59. & sequ. latissimè, & Fusarius quest. 255. Tufchus littera S. conclusio 818. de quo vide Donell. l. 6. cap. 23. Petrum Gregorium in Syntag. l. 42. cap. 27. & post eos D. Larr. eam. decis. 61. n. 18. & 35. Fachineum lib. 12. cap. 39.

Ad numerum 2. ibi: Pro cuius perfecta declaratione, &c.

T Reciprocam

Reciprocam substitutionem aliquando solum vulgarem in personis omnium continere haredum, aliquando vulgarem, & pupillarem, & denique aliquando vulgarem, pupillarem, & fideicommissariam, secundum resolutionem & explanationem nostri Gomezij, docent & explicant Covarr. in c. Raynuius, §. 7. num. 1. Gregor. Lopez in l. 1. tit. 5. part. 6. gloss. 3. & 4. & Paulus Leon. hoc tit. ex num. 13. ubi late explicat, & in aliquibus a nostro Gomezio recedit, nempe in quantum negat noster Gomezius locum esse fideicommissarie in primo casu hic posito, de quo videndi sunt Menochius dist. presump. 60. numer. 67. Mantica dist. titul. 4. §. 5. lib. 7. Menchaca de successuum progressu, lib. 2. §. 11. n. 9. & alij ferè infiniti adducti à Fusario quest. 260. & Spino dist. gloss. 26. num. 8. qui omnes & alij quamplurimi ab eis relati, maximè à Menochio, quem omninò videas, negant fideicommissariam comprehendit, exceptis aliquibus casibus quos congerit ipse Menochius ex num. 70. usque in finem, eum commendo, quia optimè materiam declarat, & Fusarium dist. quest. 260. qui etiam plures limitationes adducit, prout etiam facit Mantica de coniectur. titul. 4. §. 5. dist. lib. 7.

Ibi: Aliquando ista substitutio Brevislogna, &c. Reciproca quòd continet vulgarem & pupillarem, quando pater instituit duos, vel plures filios impuberes, & eos invicem substituit, probant latissimè Menochius dist. presump. 60. quest. per totam, Spino dist. gloss. 26. num. 3. Molina de just. tit. 1. tom. 1. disp. 191. num. 4. Gratianus disp. cap. 369. numer. 23. & 24. Pichardus in §. & si plures, Institut. de vulgari, num. 12. ubi docet ita in hac substitutione comprehendit plures substitutiones, si deur æqualitas personarum quibus fit: nam in personis inæqualibus illæ tantum substitutiones includuntur quæ in omnibus personis æqualiter possunt verificari; quod etiam docet Covarr. dist. in cap. Raynuius §. 7. num. 4. ubi limitat, præterquam si voluntas testatoris tacita vel expressa refragetur, & etiam asserit, quod si reciproca substitutio diversis orationibus constituitur inter personas inæquales, inerunt omnia inæqualitate omnes substitutiones; quæ tacite, vel expressè cuilibet instituto conveniunt, & ponit exempla. Vide eum, & Fusarium latissimè quest. 256. & 257. ubi ampliat, limitat, & declarat resolutionem nostri Gomezij plures referens.

Ibi: Et in tantum ista prior sententia, &c. Suprà dictam proximam resolutionem esse veram, licet alter ex filiis prior ad pubertatem perveniat, ut docet Gomezius; probant Menchaca de successuum progressu, lib. 2. §. 19. numer. 11. Coratius in leg. 1. ff. de vulgari, num. 35. Mantica de coniecturis, lib. 5. tit. 12. ex num. 19. Menochius lib. 4. presump. 60. numer. 52. & latissimè Fusarius dist. quest. 257. ex num. 5. ubi ampliat, & declarat plures alios referens, & Covarr. dist. §. 7. num. 7.

Ibi: Aliquando verò ista substitutio brevislogna, &c. Reciprocam factam pluribus filiis impuberibus, quandocumque decedant, continere vulgarem, pupillarem, & fideicommissariam; tenent Benedictus in cap. Raynuius, ubi de reciproca: Mantica de coniecturis, lib. 7. tit. 4. numero 6. Menochius dist. presump. 60. num. §. 1. & Fusarius dist. quest. 260. numer. 29. vide

etiam Gratian. disp. c. 369. ex num. 4. ubi quando continet fideicommissum.

Suprà dictam resolutionem, nempe quod inter personas inæquales non possunt habere locum substitutiones, quæ omnibus adaptari non possunt, extendit Menochius dist. presump. 60. numero 26. Primò, etiam si reciproca sit admixta cum compendiosa, referens pro hac parte quamplurimos Doctores, & inter eos Costam in cap. si pater, 3. part. verb. Personis, numer. 3. ubi asserit non esse recedendum ab ea in iudicando, & consulendo, licet contrarium teneant alij ab eo relati, & à Rota apud Farinacium, 1. part. decis. 100. numer. 13. quod etiam late disputat Mantica de coniecturis, lib. 5. titul. 8. Secundò extendit ipse Menochius num. 33. cum Zazio, Benedicto, & Leonio, & aliis; etiam si testator habens tres, vel quatuor filios, quorum duo sint impuberes, eis substituat reciproce; adhuc enim non continetur pupillaris inter duos illos impuberes, ut ibi contra alios resolvit, & usque ad numer. 62. alios septem casus ponit, qui per eum videri poterunt, & per Fusarium d. quest. 257. ex num. 34.

Item adde quod si reciproca facta est duobus filiis majoribus furiosis fiat, continet pupillarem, vulgarem, & exemplarem. Item si duobus filiis impuberibus furiosis fiat, continet pupillarem, vulgarem, & exemplarem. Item si facta fuerit duobus filiis, alteri sane mentis impuberi, alteri verò puberi mente capto, sola vulgaris continetur; ut latissimè docet, & probat ipse Menochius ex num. 61. quem vide per totam illam præsumptionem, quia eruditissimè resolvit hanc materiam, nempe quot, & quæ substitutiones comprehendantur in reciproca, & Tuschum, & Fusarium supra.

Item adde cum communi, & receptissima doctrina, quam adducit Fusarius quest. 258. quod per pupillarem contentam in reciproca, mater excluditur, eum vide, & Spinum in speculo testam. gloss. 26. num. 31.

Reliquas questiones omittas à nostro Gomezio vide per supra citatos, num. 1. maximè per Menochium, Mantiam, Fusarium, Tuschum, & Spino, nec non Petrum Leonium.

CAPUT IX.

De Transmissione Hereditatis.

SUMMARIUM.

- 1 Hereditas non adita regulariter non transmittitur ad heredes, & qua sit hujus conclusionis ratio.
- 2 Ea, quæ consistunt in animo & declaratione voluntatis, an transmittantur ad heredes.
- 3 Ea, quæ sunt facti & in facto consistunt, an transmittantur.
- 4 Hæres, qui patitur se mori ante acceptationem hereditatis an videatur eam repudiare.
- 5 An hæredis possit esse hæres absque eo, quod primus sit hæres.
- 6 Hereditatis legatum vel relictum in ultima voluntate, an semper censetur relictum propter beneficentiam.
- 7 Transmissio ex potentia sinitatis, quando fiat.
- 8 Sinitas

- 8 Sinitas tantum residet in prima linea vel gradu linea vel descendentiæ.
- 9 Ut quis dicatur suus hæres alicujus, requiritur quòd sit in ejus potestate.
- 10 Filius ingrediens monasterium, licet liberatus à patris potestate, retinet tamen jura sinitatis.
- 11 Filius, licet per dignitatem liberetur à patris potestate, jura sinitatis retinet.
- 12 Filius adoptivus, an habeat jura sinitatis.
- 13 Sinitas qualiter possit esse & consistere sine patria potestate.
- 14 Posthumus an habeat inra sinitatis.
- 15 Necessitas in filio à quo fonte processit & que possit esse ejus ratio.
- 16 Sinitas qualiter definitur.
- 17 Hereditas jacens, non datur, quando quis decedit suo hærede relicto.
- 18 Si caveatur statuto, ut de qualibet hereditate solvatur gabella, debet intelligi de hereditate relicta extraneo non filio suo.
- 19 Suis hæres an possit usucapere titulo pro hærede.
- 20 Hereditas patris non adita transmittitur ad heredes suos ex potentia sinitatis.
- 21 An sinitas hodie habeat locum stante jure Prætorio à jure civili confirmato, & an beneficium abstinendi sit inductum de jure civili.
- 22 Beneficium abstinendi an anno finiatur.
- 23 Filius, an possit ex potentia sinitatis hereditatem transmittere ad quoscumque.
- 24 Filius emancipatus an hodie possit transmittere patris hereditatem ex potentia sinitatis ad quoscumque.
- 25 Creditores patris, an possint convenire filium statim post mortem patris, non probata filii immixtione.
- 26 Sinitas remanet hodie in filio, in his, quæ concernunt ejus commodum, non in aliis.
- 27 Jus adendi contra extraneum an præscribatur aliquo tempore.
- 28 Exclusus jure adendi vel immiscendi per spatium 30. annorum ex testamento, non excluditur jure adendi ab intestato, nisi alii 30. anni labantur.
- 29 Hæres qui simpliciter renunciavit hereditati, an censetur renunciasse tam ex testamento, quam ab intestato.
- 30 Filius suus, & in potestate constitutus, an possit hereditatem, quam semel repudiavit, adire.
- 31 Sinitas quibus modis tollatur, & an tollatur per conditionem si voluerit.
- 32 Filius emancipatus vel descendens ex linea materna, institutus sub conditione si voluerit, an transmittat hereditatem ex potentia sinitatis, & quid de extraneo in jure deliberandi.
- 33 An filius suus hæres, qui habet substitutum vulgarem, transmittat hereditatem ex potentia sinitatis.
- 34 Quòd quando substitutio tantum concepta fuit in casu impotentia.
- 35 Substitutio tacita vulgaris quæ comprehenditur sub expressa pupillari, transmissio non tollit.
- 36 Substitutio vulgaris tacita, quæ continetur in compendiosa vel brevislogna, an tollat sinitatem & transmissioem.
- 37 Substitutio fideicommissaria, an tollat sinitatem.
- 38 Substitutio vulgaris facta in sinitate, an tollat sinitatem.
- 39 Substitutio vulgaris, quoad legitimam, non tollit sinitatem.

- 40 Transmissio ex potentia sanguinis qualiter fiat.
- 41 Transmissio ex potentia sanguinis habet locum modo prius vel descendens transmittens sit in potestate, modo emancipatus.
- 42 Transmissio ex potentia sanguinis habet locum etiam in filio vel descendente naturali tantum.
- 43 Transmissio ex potentia sanguinis, an habeat locum, etiam si descendens, ad quem sit transmissio, non sit natus neque conceptus in vita illius, de cujus hereditate tractatur.
- 44 Transmissio ex potentia sanguinis, an habeat locum in hereditate delata jure Prætorio.
- 45 Transmissio ex capite juris deliberandi, an habeat locum in hereditate delata de jure Prætorio.
- 46 Transmissio ex potentia sinitatis, an habeat locum in hereditate delata jure Prætorio.
- 47 Transmissio ex potentia sanguinis quod tantum modo fiat in descendentes.
- 48 Transmissio ex potentia sanguinis, an habeat locum in hereditate delata sub conditione, & quid quoad legitimam, & ad quem pertinebunt alia bona.
- 49 Transmissio potentia sanguinis, an habeat locum, quando descendenti fuit datus substitutus vulgaris.
- 50 Transmissio ex capite juris deliberandi, qualiter fiat.
- 51 Transmissio juris deliberandi quod tempus præstet hæredi in quem sit ipsa transmissio.
- 52 Transmissio juris de liberandi non habet locum, quando hæres ignorabat sibi hereditatem esse delatam.
- 53 Transmissio juris deliberandi, an habeat locum secundo hærede mortuo intra tempus ad deliberandum concessum.
- 54 Hereditas transmissa ex quocumque capite transmittitur ut adenda, non ut adita.
- 55 Minore mortuo ante aditionem hereditatis, an eo ipso censetur lapsus, & transmittat beneficium in integrum restitutioni.

ITEM principaliter quæro, an & quando hereditas non adita transmittatur in quo subtili & notabili articulo resolvitè dico, quod regulariter hereditas non adita per hæredem in vita ejus, vel bonorum possessio non agnita de jure Prætorio, non transmittitur ad heredes: sed est perinde, ac si non esset sibi delata, textus est in leg. si ex pluribus, in princip. ff. de suis & legit. hered. textus in leg. quoniam forem, Cod. de jure deliber. textus in leg. si infans versicul. fin. vero eod. titul. textus in leg. unica, §. in novissimo, Cod. de caduc. tollend. versicul. hereditatem. Cujus verba sunt: Hereditatem etenim, nisi fuerit adita, transmitti, nec veteres concedebant, nec nos patimur, textus in leg. tercia, §. acquirere ff. de bonor. possess. tit. generali, textus in leg. emancipata, Cod. qui admit. Cujus verba sunt emancipata si non agnovit intra annum, unde liberi bonorum possessio nulla ad hæredes vendicationem successione transmittere potuit pro communi sententia, & conclusione considero de jure regio, l. 1. tit. 6. 6. part. maxima tamen difficultas est in jure nostro, assignare rationem hujus conclusionis, & reperio aliquas principales rationes.

Prima ratio est, quia hereditas vel bonorum possessio ex testamento, vel ab intestato: competens hæredi, non est in bonis ejus, antequam

Hæreditas non adita quando transmittatur.

Ratio concl. a.